

Sygn. akt III KZ 26/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2018 r.,
zażalenia **P.K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 28 maja 2018 r., w sprawie II Ka [...] /17

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie
skazanemu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt II Ka [...] /17

p o s t a n o w i ł

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w Ł., po rozpoznaniu apelacji
wniesionych przez P.K. i jego obrońcę od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 2
marca 2017 r., sygn. akt II K [...] /16, wydał wyrok, mocą którego utrzymał w mocy
zaskarżone orzeczenie. Na rozprawie odwoławczej oskarżony P.K., który wówczas
był pozbawiony wolności, nie był obecny, w jego imieniu stawił się wyznaczony
obrońca z urzędu. W dniu 30 sierpnia 2017 r. do akt sprawy wpłynął „wniosek”
sporządzony przez skazanego, w którym domagał się „przesłania odpisu wyroku
Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem, gdyż do tej pory jego nie otrzymał” (k.
530). Na to pismo skazany otrzymał odpowiedź, iż Sąd nie może nadesłać odpisu
wyroku „ponieważ akta tej sprawy zostały wypożyczone innemu sądowi” (k. 534).

Następnie w dniu 25 stycznia 2018 r. do Sądu Okręgowego w Ł. wpłynął kolejny wniosek skazanego o doręczenie mu odpisu wspomnianego wyroku z uzasadnieniem, zawierający stwierdzenie o tym, iż skazany „trzykrotnie wnosił o to i przez cały czas blokuje mu się wniesienie kasacji” (k. 620). W dniu 30 stycznia 2018 r. Sąd Okręgowy w Ł. przesłał skazanemu informację o tym, iż uzasadnienie w sprawie II Ka [...]17 nie było sporządzone (k. 612). W odpowiedzi na to pismo Sądu skazany w dniu 8 lutego 2018 r. nadał do Sądu Okręgowego kolejne pismo w którym oświadczył, że wniósł w terminie wniosek o „wydanie uzasadnienia” wspomnianego wyroku, prosił „o sprawdzenie tego”, bo wie, iż taki wniosek składał (k. 614). W dniu 26 stycznia 2018 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynął kolejny wniosek skazanego o przesłanie uzasadnienia wspomnianego wyroku Sądu Okręgowego, w związku z którym Sąd Rejonowy powiadomił skazanego o tym, że nie może nadesłać odpisu wyroku z uzasadnieniem „ponieważ akta tej sprawy są nadal wypożyczone innemu Sądowi” (k. 660). W dniu 18 kwietnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynęło kolejne pismo skazanego o udzielenie informacji dlaczego nie zostało sporządzone uzasadnienie wyroku Sądu II instancji, „skoro o nie wnosil” (k. 702). Skazany 24 kwietnia 2018 r. został poinformowany, że uzasadnienie nie zostało sporządzone, gdyż on nie złożył w trym przedmiocie wniosku (k. 704). W dniu 10 maja 2018 r. wpłynął do akt wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie przywołanego powyżej wyroku Sądu Okręgowego w Ł. Skazany wskazał w tym piśmie, że w terminie 7 dni od ogłoszenia wspomnianego wyroku wystosował do Sądu wniosek o sporządzenie tego uzasadnienia i w związku z tym wnosil o zwrócenie się do Aresztu Śledczego w G. o informację „czy taka korespondencja została przez niego nadana” (k. 712 v).

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 maja 2018 r., sygn. akt II Ka [...]17 Sąd Okręgowy w Ł. odmówił skazanemu P.K. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu zapadłego w tej sprawie w dniu 5 lipca 2017 r. Uzasadniając swoje postanowienie Sąd stwierdził, że analiza akt sprawy pozwala uznać, iż nie są prawdziwe zawarte w przedmiotowym wniosku twierdzenia skazanego o tym, że po wydaniu wyroku „w okresie od 28 czerwca 2017 r. do 13 lipca 2017 r. wystosował wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie mu tego dokumentu procesowego,

tym bardziej, że taki wniosek nie wpłynął również od obrońcy skazanego ustanowionego z urzędu” (k. 735v).

Skazany nie przedstawił wiarygodnych dowodów, iż taki wniosek złożył, czy to do Sądu Okręgowego w Ł., czy też Sądu Rejonowego w G..

Postanowienie to zaskarżył skazany. Skazany w zażaleniu podniósł, że „ma pewność, iż wystosował w terminie wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku”, ponownie zwrócił się o potwierdzenie tej informacji w Areszcie Śledczym w G.. Zaznaczył, że nie ma innych spraw w Sądach: Rejonowym w G. i Okręgowym w G., więc jego wniosek mógł dotyczyć tylko tej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia jest zasadne.

Zaskarżone nim postanowienie jest – co najmniej – przedwczesne.

Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawcę ubiegającego się o przywrócenie zawitego terminu, w trybie art. 126 § 1 k.p.k., obciąża ciężar wykazania okoliczności, na którą się powołuje jako stanowiącą przyczynę niedotrzymania tego terminu. Niemniej jednak dotyczy to sytuacji w której rzeczywiście (obiektywnie) doszło do niedotrzymania terminu zawitego. Tymczasem w niniejszej sprawie skazany – czego dowodzi przedstawiony powyżej przebieg postępowania i dokonywane przez niego w tegoż toku czynności – konsekwentnie prezentował stanowisko, że w ustawowym terminie złożył w administracji Aresztu Śledczego wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Ł., miał tylko wątpliwość do którego Sądu (czy Rejonowego, czy Okręgowego) to pismo zaadresował. Ta okoliczność nie została tymczasem przez Sąd Okręgowy – rozpoznający przedmiotowy wniosek – sprawdzona, pomimo jej oczywistego znaczenia dla sposobu rozstrzygnięcia co do tego wniosku. O ile bowiem byłoby tak, że termin byłby zachowany, bo faktycznie skazany taki wniosek w terminie (jak konsekwentnie twierdzi) wniósł, to ów wniosek o przywrócenie terminu okazał by się bezprzedmiotowy. Jako taki winien był bowiem pozostawiony bez rozpoznania. Te czynności ze strony Sądu były niezbędne tym bardziej w sytuacji w której skazany przez cały czas pozbawiony wolności, powołując się na dochowanie terminu, domagał się nadesłania owego odpisu wyroku z uzasadnieniem, a wysyłane do niego w związku z tym ze strony Sądu informacje nie zawsze były

jednoznacznie kateryczne i zarazem niekiedy wprost nie odnosily się do zasadności samych tych żądań skazanego.

Stąd też koniecznym się stało uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w którego toku Sąd Okręgowy dokona wspomnianych niezbędnych – dla rozstrzygnięcia odnośnie przedmiotowego wniosku – czynności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

ał